

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120209334
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120209334.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členiek senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX C., právne zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 36 234 176, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 467,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 14Csp/138/2020-36 zo dňa 28.07.2021, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje sa rozsudok vo výroku I. a III.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto:
„ I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 100 EUR, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,
II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietla,
III. priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % z prisúdenej istiny s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 467,- eur z titulu primeraného finančného zadostučinenia a nahradiť mu trovy konania. V rámci žaloby uviedol, že v konaní vedenom tamojším súdom pod sp.zn. 10Csp/48/2019 bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa, pričom terajší žalovaný ako si v tomto konaní (v procesnom postavení žalobcu) uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 933,55 eura s prísl. a súd prvej inštancie žalobe v časti o zaplatenie sumy 466,55 eura s prísl. vyhovel a vo zvyšnej časti, t.j. o sumu 467,- eur s prísl. žalobu zamietol. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2020.

Ďalej uviedol, že v prejednávanej veci mal za nepochybne preukázané, že v pôvodnom konaní sp.zn. 10Csp/48/2019 bolo preukázané porušenie práv žalobcu ako spotrebiteľa, keďže v pôvodnom konaní sa žalobca ako dlžník aktívne bránil voči nároku veriteľa (žalovaného v tomto konaní), pričom v rámci písomného vyjadrenia k žalobe uviedol, že v skutočnosti mu bol poskytnutý úver iba vo výške 1.450,- eur, keďže veriteľ si hneď započítal poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50,- eur, ktorý považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a taktiež sa vyjadril, že zmluva neobsahuje povinné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona č. 129/2010 Z.z., a preto je úver bezúročný a bez poplatkov.

Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia považoval sumu 100,- eur za primeranú s tým, že priznaním tejto sumy bude podľa jeho názoru naplnený aj účel predmetného ustanovenia z hľadiska odškodnenia žalobcu z titulu jeho zadosťučinenia a zároveň je naplnená aj jeho výchovná funkcia tým, že priznanie takéhoto nároku bude na žalovaného vyplývať tak, aby v budúcnosti v zmluvách uvádzal všetky obligatórne náležitosti, ktoré je povinný uviesť pri zmluvách o spotrebiteľských úveroch. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva ani skutkový záver súdu prijatý po vykonanom dokazovaní a ani právne posúdenie ktoré by boli preskúmateľné a dali (aspoň v základnom rozsahu) odpoveď na to, ako súd dospel k danosti nároku a jeho výške, prečo považuje sumu za primeranú s ohľadom na aké konkrétne skutočnosti a pod. Súd neprijal žiadne skutkové závery, ktorými by odôvodnil výšku finančného zadosťučinenia, jeho primeranosť, neoznačil ani na základe porušenia akého práva spotrebiteľa tak rozhodol, nedá sa hovoriť o preskúmateľnom rozhodnutí.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

4. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na (výstižné, správne a presvedčivé) odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

5. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), upravujúce práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak sa na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá.

6. Cieľom finančného zadosťučinenia je zavŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

7. Hypotéza právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ustanovených Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi, a spôsobilosť porušenia práv alebo povinností privodiť spotrebiteľovi ujmu.

8. Účelom poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný a diskriminovaný.

9. Odvolací súd, v nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky uvádza, že spotrebiteľ nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie len v prípade vzniku ujmy, ale už aj vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práva spotrebiteľa vzniknúť mohla. Samotné vyvolanie stavu žalovaným, na základe ktorého by žalobcovi ako spotrebiteľovi ujma mohla vzniknúť, je jedným z predpokladov na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Spotrebiteľ nie je povinný odôvodňovať vzniknutú ujmu a stav právnej neistoty, prípadne uvádzať iné skutočnosti, týkajúce sa nároku na primerané finančné zadosťučinenie bezprostredne v konaní, v ktorom bolo vyslovené porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom

vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy.

10. Z obsahu spisu je zrejmé, že sa žalobca ako spotrebiteľ v pôvodnom konaní pod sp.zn. 10Csp/48/2019 v postavení žalovaného aktívne bránil voči nároku veriteľa (v tomto konaní v postavení žalovaného), pričom v rámci písomného vyjadrenia k žalobe uviedol, že v skutočnosti mu bol poskytnutý úver iba vo výške 1.450,- eur, keďže veriteľ si hneď započítal poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50,- eur, ktorý považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a taktiež sa vyjadril, že zmluva neobsahuje povinné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona č. 129/2010 Z.z., a preto je úver podľa jeho názoru bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie rozsudkom sp.zn. 10Csp/48/2019 zo dňa 28.02.2020 žalobe dodávateľa v časti o zaplatenie sumy 466,55 eura s prísl. vyhovel a vo zvyšnej časti, t.j. o sumu 467,- eur s prísl. žalobu zamietol. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že pre chýbajúce povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere platí fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s poukazom na 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., čo znamená, že spotrebiteľ má dodávateľovi vrátiť len sumu reálne poskytnutého úveru t.j. 1450,- eur a keďže doposiaľ mu zaplatil 983,45 eura, jeho dlh predstavuje 466,55 eura. Súd preto považoval za dôvodné vyhovieť žalobe len o zaplatenie tejto sumy a vo zvyšku ju ako neopodstatnenú zamietol. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2020.

11. Žalobca ako spotrebiteľ sa aktívnou obranou v pôvodnom konaní domohol svojich práv voči dodávateľovi, a to tak, že súd prvej inštancie žalobu dodávateľa v prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 467,- eur zamietol, čím je splnený predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

12. K odvolacej námietke žalovaného čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd uvádza, že je len logické a spravodlivé, aby výška vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi. Je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na úvahe súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody náležite odôvodnil aj čo sa týka uvedeného, pričom súd druhej inštancie nemôže bezdôvodne vstúpiť do jeho úvahy.

13. Odvolací súd sa stotožnil s výškou priznaného primeraného zadosťučinenia 100,- eur v plnom rozsahu, a to s ohľadom na aktívnu obranu žalobcu v pôvodnom konaní, dĺžku trvania súdneho konania 1 rok, počas ktorých bol vystavený psychickému vypätiu z výsledku súdneho konania, ako aj s ohľadom na nekalé praktiky žalovaného, ktoré sú odvolaciemu súdu z jeho rozhodovacej praxe známe. Žalovaný napriek judikovaným porušeniam spotrebiteľského práva vôbec neprejavil žiadnu mieru prijatia zodpovednosti za tento stav.

14. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietkami.

15. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Aplikujúc zásadu úspechu pri rozhodovaní o trovách konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania patrí úspešnému žalobcovi. Z obsahu súdneho spisu však vyplýva, že žalobcovi v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto mu ich náhrada nebola priznaná (čl. 4 ods. 2 v spojení s čl. 17 CSP).

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.
Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).